

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบัน เป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งทำให้โลกไร้พรมแดน และทำให้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในที่หนึ่งสามารถสื่อสารและมีผลกระทบก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อไปยังที่อื่น ๆ ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว การเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายจากกระแสโลกที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงจึงเป็นเรื่องจำเป็น ปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ สติปัญญาและความสามารถของคน

การพัฒนาคนให้มีคุณภาพนั้นเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยมีการศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพของคนให้มีการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้อย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิด วิเคราะห์ ตลอดจนแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน สามารถดำรงตนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

การพัฒนาสถานศึกษาของประเทศไทยให้มีคุณภาพเพื่อให้คนไทยที่เป็นพ่อแม่ผู้ปกครองมีความมั่นใจที่จะส่งลูกหลานไปเรียนนั้นต้องมีการประกันคุณภาพการศึกษา และต้องทำให้การประกันคุณภาพการศึกษานั้นเป็นกลไกที่สถานศึกษาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมาตรฐานทางการศึกษาที่ต้องการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” ทำให้เกิดกระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษา ส่งผลต่อการปฏิรูปหลักสูตร การจัดการเรียนรู้อ การวัดและประเมินผล รวมถึงแนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรับรองการประเมินคุณภาพภายนอก

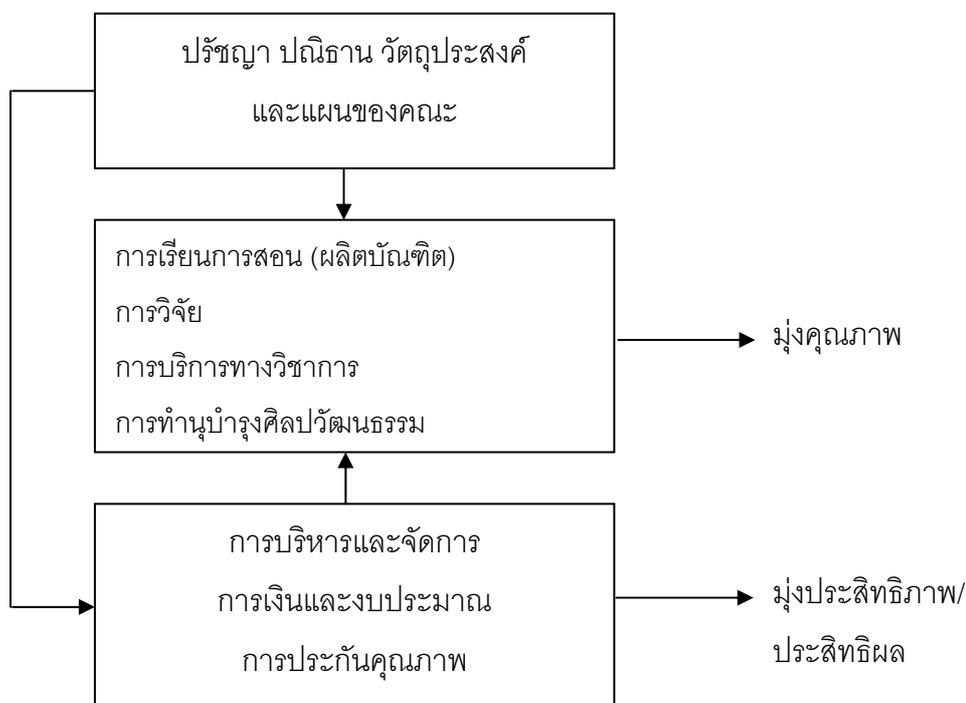
การประกันคุณภาพการศึกษา คืออะไร

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance : QA) หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติใด ๆ ที่หากได้ดำเนินการตามระบบและแผนที่ได้วางไว้แล้ว จะทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่าจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ว่าการประกันคุณภาพมีแนวคิดอยู่บนพื้นฐานของการป้องกันไม่ให้เกิดการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพและผลผลิตที่ไม่มีคุณภาพ

ผลผลิตระดับอุดมศึกษา ได้แก่ 1. บัณฑิต 2. งานวิจัย 3. งานบริการทางวิชาการสู่สังคม 4. งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งมี 9 องค์ประกอบ (คณะรัฐมนตรี รับรองเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543) คือ

1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนงาน
2. การเรียนการสอน
3. กิจกรรมพัฒนานิสิตนักศึกษา
4. การวิจัย
5. การบริการทางวิชาการสู่สังคม
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. การบริหารจัดการ
8. การเงินงบประมาณ
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

แผนภาพที่ 1.1
รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษา (QA MODEL)

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีการดำเนินงานเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. การควบคุมคุณภาพ (Quality Control : QC)

เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ และการพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน

2. การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing : QAu)

เป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

3. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment : QA)

เป็นการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา ทั้งการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก รวมทั้งมีแนวคิดในการดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง สัมพันธ์กับหลักการบริหารที่เป็นระบบครบวงจร PDCA ซึ่งประกอบด้วย

- การร่วมกันวางแผน (Plan)
- ร่วมกันปฏิบัติ (Do)
- ร่วมกันตรวจสอบ (Check)

- ร่วมกันปรับปรุง (Action) (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547)

ทั้งนี้การตรวจสอบและประเมินคุณภาพนี้จะกระทำอย่างเป็นระบบ โดยมีกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ดังนี้

ระบบการประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัด ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และถือเป็นรากฐานสำคัญที่สุดของการประกันคุณภาพ

ระบบการประกันคุณภาพภายนอก (External Quality Assurance) หมายถึง การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (ประเมินสถานศึกษาทุก 5 ปี) ทั้งนี้เพื่อเป็นการประกันคุณภาพ และให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

นโยบายการประกันคุณภาพของทบวงมหาวิทยาลัย

1. ทบวงมหาวิทยาลัยจะพัฒนาให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นหลักการของการให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบการควบคุมคุณภาพทางวิชาการ และปรับปรุงการปฏิบัติการทุกด้านอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของควมมีเสถียรภาพทางวิชาการและอิสรภาพในการดำเนินงานที่ยังคงเอื้อต่อการตรวจสอบจากสังคมภายนอก อันนำมาซึ่งควมมีมาตรฐานทางการศึกษาในระดับที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

2. ทบวงมหาวิทยาลัยจะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบันเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้มีการสร้างกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณภาพ

การศึกษาที่เป็นรูปธรรมขึ้น ทั้งนี้แต่ละสถาบันอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามความเหมาะสม

3. ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดรูปแบบและวิธีการในการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ โดยแต่ละสถาบันอาจนำไปปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสภาพการของแต่ละสถาบันได้ตามความจำเป็น

4. เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละสถาบันได้รับการยอมรับจากภายนอกโดยกว้างขวางและเป็นการแสดงถึงควมมีคุณภาพของการจัดการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยจะจัดให้มีกลไกของการตรวจสอบและประเมินผลระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่แต่ละสถาบันได้จัดให้มีขึ้นทั้งในระดับสถาบันและคณะวิชาแล้วให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาต่อไป

5. ทบวงมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ ในสังคมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน สมาคมวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาที่มีความสนใจร่วมกันในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

6. ทบวงมหาวิทยาลัยจะส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสาร และผลจากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันต่าง ๆ มาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอกให้ได้รับทราบถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ตลอดจนเป็นข้อมูลสำหรับนักศึกษาและผู้ปกครองในการเลือกสถานศึกษาเป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ แก่สถาบันอุดมศึกษา เพื่อกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีความตื่นตัวและพัฒนาคุณภาพโดยสม่ำเสมอ

การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา จะมีประสิทธิผลต่อเมื่อได้มีการประเมินผลการทำงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการทบทวนและติดตามกระบวนการอย่างใกล้ชิด

ในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษานั้นการดำเนินการจะยึดหลักการของการให้เสรีภาพทางวิชาการ และความมีอิสระในการกำหนดแนวทางในการบริหารและดำเนินการของสถาบัน เพื่อควมมีคุณภาพภายในสถาบันอย่างเต็มที่ แต่ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาเองก็ต้องพร้อมที่จะรับการตรวจสอบจากภายนอก ซึ่งหากสถาบันอุดมศึกษาสามารถควบคุมองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพพร้อมทั้งมี

ระบบของการตรวจสอบและประเมินจากภายนอก แล้วคุณภาพของบัณฑิตก็จะดีด้วย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการ ดังนี้

1. สถานศึกษาจะต้องดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นประจำทุกปี
 2. ให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ การศึกษา และการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดเป้าหมายหรือมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน และดำเนินงานตามแผน ติดตามประเมินผลการทำงานของตนเองอย่างต่อเนื่อง และนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช่มุ่งเน้นการจับผิดหรือให้คุณให้โทษบุคลากรของสถานศึกษา
 3. การดำเนินการประกันคุณภาพทุกชั้นตอนให้เน้นการประสานงานและการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บุคลากรทุกคนในสถานศึกษา กรรมการโรงเรียน ผู้ปกครอง บุคลากรของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน เขตพื้นที่การศึกษาและภูมิภาค เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการในการให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามมาตร 8 ของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ โดยสถานศึกษาควรช่วงเตรียมพร้อมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนัก เห็นคุณค่า และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
 4. สถานศึกษาจะต้องจัดทำรายงานประจำปีการศึกษาให้เรียบร้อยภายในเดือน เมษายนของทุกปี โดยให้แสดงผลการประเมินคุณภาพการศึกษา แนวทางหรือแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป และเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่กระทรวงกำหนด และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา ตลอดจนสาธารณชน โดยจัดทำรายงานโดยสรุป รวมทั้งมีรายงานฉบับสมบูรณ์ที่พร้อม จะให้ผู้สนใจขอดูได้ตลอดเวลา
 5. จัดเตรียมเอกสารหลักฐานและข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาเพื่อประเมินคุณภาพภายนอก ที่มุ่งเน้นการ พัฒนาผู้เรียน และแนวทางการจัดการศึกษา ตามหลักการและจุดมุ่งหมายของ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติ และเตรียมพร้อมเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยบุคลากรที่ได้รับการรับรอง จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกรอบห้าปี
- การประกันคุณภาพของประเทศไทย มีแนวคิดและหลักการเพื่อให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อระบบการศึกษาของประเทศไทยจะได้มีคุณภาพ

สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้ มีความโปร่งใสในการบริหารจัดการ รวมทั้งเพื่อให้ประชาชนได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของผลผลิตของสถานศึกษา และรับรู้ว่าทุกคนในสถานศึกษาทำงานคุ้มค่ากับภาษีที่ประชาชนได้เสียไป

จากข้อมูลในเรื่องของการประกันคุณภาพดังกล่าวข้างต้น พบว่าการทำงานประกันคุณภาพจะประสบความสำเร็จได้นั้น ทุกคนในหน่วยงาน (สถาบันอุดมศึกษา) จะต้องร่วมมือกันในการดำเนินงานอย่างจริงจัง ดังนั้นการวางแผนการสื่อสารเพื่อสื่อสารไปยังบุคลากรของมหาวิทยาลัยในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องรู้ว่าผู้รับสารเป็นอย่างไร มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพเพียงใดและมีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับหรือไม่ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาหรือวางแผนช่องทางการสื่อสารเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้

ปัญหานำวิจัย

1. การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นอย่างไร
2. คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้รับอย่างไร
3. ลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
4. การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษากับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพ การศึกษากับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และ เจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สมมติฐานการศึกษา

1. คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีลักษณะทาง ประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

2. การเปิดรับข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้ ประโยชน์จากข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษาคั้งนี้ศึกษาเฉพาะการเปิดรับข่าวสารและการใช้ประโยชน์จากการประกัน คุณภาพการศึกษาเท่านั้น โดยศึกษาจากบุคลากรที่อยู่ในระดับปฏิบัติการของหน่วยงานส่วนกลาง ไม่นับรวมวิทยาเขตอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาสวนสุนันทา

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่อง การประกัน คุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา นั้น จำเป็น ต้องมีนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อให้มีความเข้าใจความหมายของศัพท์ให้ถูกต้องตรงกัน ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การมีระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามรายการตรวจสอบ และ ตัวบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดเพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชนได้มั่นใจว่า สถานศึกษาแห่งนั้นสามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์ได้

การควบคุมคุณภาพ หมายถึง การมีระบบและกลไกในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ เพื่อกำกับการดำเนินงานของสถานศึกษาให้ได้ผลตามรายการตรวจสอบและตัวบ่งชี้คุณภาพที่กำหนด

การตรวจสอบคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการศึกษาวิเคราะห์ว่าสถาบันมีระบบและกลไกกำกับและควบคุมคุณภาพ และมีการปฏิบัติตามระบบและกลไกดังกล่าว

การประเมินคุณภาพ หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของสถานศึกษาตามรายการตรวจสอบและตัวบ่งชี้คุณภาพที่กำหนดว่าอยู่ระดับใด

การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ความบ่อยครั้งในการแสวงหาหรือเลือกใช้แหล่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

สื่อมวลชน หมายถึง หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และนิตยสาร

สื่อบุคคล หมายถึง คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่ออื่น ๆ อาทิ วารสารของมหาวิทยาลัย จดหมายข่าว หนังสือเวียน คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ซีดี อินเทอร์เน็ต การประชุมและการสัมมนา บอร์ดประชาสัมพันธ์

การใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ระดับของการนำเอาข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในด้านการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ และในด้านประโยชน์ต่อตนเอง

ลักษณะทางประชากร หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน และตำแหน่งงานที่ปฏิบัติในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาของบุคลากร

คณาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สอนในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี

เจ้าหน้าที่ หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าสนับสนุนการสอนในหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และปฏิบัติหน้าที่มาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดและปรับปรุงแนวทางรวมถึงวิธีการจัดทำสื่อสำหรับการเผยแพร่และเพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป
2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาอื่น ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งกำลังดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้นำไปศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยต่อไป